

GO WEST

De Coenbroers galopperen de prairie op in het spoor van *The Duke* en met *The Dude* als gids.

True Grit ■■■

Joel & Ethan Coen
met Jeff Bridges (foto),
Hailee Steinfeld,
Matt Damon,
Josh Brolin

Dat *True Grit* pas hun eerste western is of dat ze zich aan een remake van een John Wayneklassieker wagen: beslis zelf maar wat aan de nieuwe film van Joel en Ethan Coen het meest verwonderlijk is. Minder verrassend is dat de hypergetalenteerde broers opnieuw hun cinefiele flair etaleren, met deze keer de Texaanse prairie als mythisch, door topcameraman Roger Deakins in prachtige breedbeeldtableaus geschoten decor.

41 jaar nadat Wayne hem voor het eerst incarneerde, is het een – nu ja – blij weerzien met de nukkige, chronisch bezopen Marshall Rooster Cogburn, nu vertolkt door Jeff Bridges. Net als in het origineel speelt die in opdracht van de het mondige meisje Mattie (revelatie Hailee Steinfeld) het indianenreservaat af op zoek naar de moordenaar van haar vader. Matt Damon is de welwillende Coenidoot van dienst als hun handlanger, de Texas Ranger LaBoeuf.

Veel inhoudelijke verschillen tussen de versie met *The Duke* – indertijd geregisseerd door Henry Hathaway – en die met *The Dude* zijn er niet. Toch zouden de Coens natuurlijk de Coens niet zijn, mochten ze het bronmateriaal niet subtiel naar hun hand zetten. Zo klinken de formalistische Far Westdialogen en zuiderse accenten iets vetter en ogen de zeldzame gewelduitbarstingen net dat tikje brutaler. Bovendien maakt Bridges van Cogburn geen bestofte held, maar een mens van stinkend vlees en beschonken bloed.

Hoewel ze zowel het tragikomische origineel als de roman van Charles Portis en de traditionele western-codex verrassend trouw blijven, is *True Grit* vintage Coen. Daarbij vallen discrete echo's te bespeuren naar *Miller's Crossing* (1990), *O Brother, Where Art Thou* (2000) en *No Country for Old Men* (2007), de Coenfilms die nog het dichtst in de buurt kwamen van Waynes favoriete territorium: dat van de *good ole western*.

Niet hun beste en zeker niet hun meest originele film, wel een vakkundig gemaakt en hoogst entertainend prairieavontuur. **DAVE MESTDACH**

Season of the Witch ■■■■

Dominic Sena met Nicolas Cage,
Ron Perlman, Claire Foy

Van de Coenbroers over Lynch tot Scorsese: de 'freaky' waanzin van Nicolas Cage kan memorabel zijn. Helaas kiest Cage ook vaak voor futloos seriewerk, zoals deze middeleeuwse duiveluitdrijvingfantasie. Een stijf Engels declamerende Cage en een in maliën-kolder gestoken Ron Perlman worden als ex-kruisvaarders belast om een heks – de oorzaak van de plaageepidemie – naar een mysterieus klooster te transporteren. Alleen jammer dat de fraaie Hongaarse locaties een stuk beter ogen dan de nooit donker zinderende huiver en horror. **LUC JORIS**

Gnomeo & Juliet ■■■■

Kelly Asbury met de stemmen van James
McAvoy, Emily Blunt, Jason Statham

Hoe kom je erbij om een adaptatie van *Romeo and Juliet* te maken met geanimeerde tuinkabouters? En hoe haal je het in je hoofd om die vervolgens te marineren in een compilatie riedels van de uitvoerende producent Elton John? Het zijn vragen die Shakespeare wellicht in zijn graf doen tolleren van razernij. Helaas is dat nog niet alles. Zo zijn ook het happy end en de volstrekte expressielosheid van de kabouteren ronduit tenenkruellend, net als het idiote verhaaltje. Dan duizend keer liever de ranzige trash van de horrorpastiche *Tromeo and Juliet* (1996). **PIET GOETHALS**

Last Night ■■■■

Massy Tadjedin met Keira Knightley,
Sam Worthington, Eva Mendes

Als mijnheer (een saaie Sam Worthington) samen met zijn bevallige assistente (Eva Mendes) naar Philadelphia trekt en mevrouw (Keira Knightley) in Manhattan op een kerel botst met wie ze ooit een relatie had, borrelt slechts één vraag op: Doen-ze-het of doen-ze-het niet? De romantische lichtvoetigheid is symptomatisch voor een Hollywoodgenre dat zich hier met een Europees aandoende mise-en-scène op de hippe en vooral meerwaardezoekende film liefhebber richt. Alleen: die meerwaarde is er niet. Debuterend regisseur Massy Tadjedin volgt in trendy decors en oogstrelende tracking shots het gebabbel over ontrouw, relaties en liefde, maar de leegte blijft finaal verpletterend. **(P.G)**